

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobkyně **M. S.**, zastoupené JUDr. Evou Fajtlovou, advokátkou se sídlem Mojžíškova 738/4, Ostrava-Muglinov, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Ostravě**, se sídlem Na Jízdárně 3, Ostrava, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 3.12.2010 č.j. 7333/10-1500-807169, ve věci návrhu na zastavení daňové exekuce,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 3.12.2010 č.j. 7333/10-1500-807169, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu Ostrava I. ze dne 28.6.2010 č.j. 135563/10/388940803560, jímž správce daně zamítl návrh na zastavení daňové exekuce.

V podané žalobě žalobkyně uvedla, že dne 6.3.2001 byla u Finančního úřadu Ostrava I., jakožto správce daně (dále jen finanční úřad), založena plná moc žalobkyně pro Ing. J. S. Dne 17.7.2002 žalobkyně podepsala plnou moc pro JUDr. M. N., na jejímž základě podala tato zástupkyně žalobkyně celkem 10 podání. Dne 11.10.2005 byla do správního spisu založena plná moc pro zmocněnce JUDr. A. R. a současně byla zrušena plná moc udělená Ing. J.S. Tento zmocněnec zjistil z daňového spisu žalobkyně nesrovnalosti, spočívající ve skutečnosti, že plná moc udělená JUDr. M. N. nebyla ve spise založena, takže správce daně si nebyl vědom změny v zastupování. Dne 17.3.2004 však správce daně vystavil exekuční příkaz, který byl zástupkyni žalobkyně doručen dne 25.3.2004. V té době však zástupkyni nebyla a tudíž exekuční příkaz nebyl doručen. Správce daně tedy neprovedl úkon, kterým by prolongoval platnost své pohledávky. Na základě uvedeného byla novým zmocněncem při ústním jednání dne 12.10.2009 do protokolu č.j. 189297/09/388913/3142 vnesena námitka promlčení a žádost o zrušení pohledávky správce daně v celém rozsahu. Správce daně řízení o námitce promlčení zastavil. Na základě odvolání žalobkyně žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí zamítl. Žalovaný v napadeném rozhodnutí podle žalobkyně nesprávně poukazuje na právní úpravu obsaženou v zák. č. 40/1964 Sb., občanském zákoníku, v platném znění (dále jen OZ) a pomíjí ust. § 10 odst. 3 zák. č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZSDP), že v téže věci může mít účastník pouze jednoho zástupce. Podle žalobkyně správce daně druhého stupně postupoval nezákonně, když neoznámil správci daně prvního stupně přijetí plné moci pro JUDr. M. N., čímž narušil průběh daňového řízení a umožnil vznik nejasností v postupu vůči žalobkyni. Toto porušení povinnosti zapříčinilo neplatnost doručení exekučního příkazu Ing. J.S. a v důsledku této skutečnosti promlčení běhu lhůt.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že plná moc udělená žalobkyní JUDr. N. dle svého obsahu dopadala pouze na řízení ve věci přezkoumání rozhodnutí žalovaného č.j. 907/110/2002 a řízení navazující, přičemž řízení ve věci žádosti o přezkoumání předmětného rozhodnutí bylo rozhodnutím ministerstva financí č.j. 553/19804/2003 zastaveno. Vědomost žalobkyně, že před finančním úřadem byla zastupována Ing. S. a nikoliv JUDr. N., vyplývá i ze skutečnosti, že při udělení plné moci JUDr. R. žalobkyně odvolala plnou moc udělenou Ing. S. a nikoliv plnou moc udělenou JUDr. N. Argumentace žalobkyně, s níž vystupuje po více než 5 letech od doručení předmětného exekučního příkazu Ing. S., vykazuje znaky účelovosti. Žalovaný zdůraznil, že plná moc udělená JUDr. N. mu byla doručena společně s žádostí o přezkoumání jeho rozhodnutí č.j. 907/110/2002 dne 18.7.2002. Žádost je opatřena doručovacím razítkem a plná moc byla pouze přílohou této žádosti. Žalobkyně se v žádosti domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného a nikoliv rozhodnutí finančního úřadu. Z ust. § 55 b) odst. 3 ZSDP vyplývalo, že žádost byl daňový subjekt povinen podat u orgánu, jehož rozhodnutí mělo být přezkoumáno a o povolení přezkoumání rozhodoval podle § 55 b) odst. 4 instančně vyšší správce daně. Finanční úřad Ostrava I. proto nemohl být v této věci kompetentním správcem daně, a proto

žalovanému nesvědčila zákonná povinnost k zaslání plné moci udělené JUDr. N. tomuto správci daně. V otázce použití zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen o.s.ř.) v daňovém řízení žalovaný trvá na své argumentaci, že aplikace tohoto předpisu je v daňovém řízení vyloučena, protože o.s.ř. není subsidiálním předpisem ve vztahu k ZSDP. Pozdějším udělením plné moci jinému zmocněnci nedochází proto ke konkludentnímu zániku dřívější plné moci, jako je tomu dle ust. § 28 odst. 3 o.s.ř. Žalovaný má za to, že exekuční příkaz ze dne 17.3.2004 č.j. 44588/04/388942/6303 byl Ing. S. jako zástupkyni žalobkyně doručen v souladu se zákonem a tvrzení žalobkyně, že toto doručení je právně neúčinným úkonem, který mohl mít za následek přerušení promlčecí lhůty, je zcela neopodstatněný. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních důvodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že dne 26.2.2001 byla do daňového spisu žalobkyně založena plná moc k zastupování v konkrétním daňovém řízení zahájeném u finančního úřadu výzvou k odstranění pochybností ze dne 4.9.2000 č.j. 11113200/388913/0646 pro Ing. J.S. Dne 6.3.2001 byla do spisu založena neomezená plná moc žalobkyně ze dne 5.3.2001 Ing. J. S. pro zastupování před příslušnými finančními úřady. Dne 17.3.2004 pod č.j. 44588/04/388942/6303 vydal správce daně exekuční příkaz žalobkyni jako dlužníkovi, který doručil dne 25.3.2004 Ing. J. S. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 14.4.2004. Dne 11.10.2005 byla do daňového spisu založena plná moc ze dne 7.10.2005 pro JUDr. A. R. a současně byla zrušena plná moc udělená Ing. J. S. Zmocněnec žalobkyně JUDr. A. R. protokolu o ústním jednání ze dne 12.10.2009 č.j. 189297/09/388913/3412 vznesl námitku promlčení a žádost o zrušení pohledávky vůči její osobě v celém rozsahu. Finanční úřad rozhodnutím ze dne 28.6.2010 č.j. 135563/10/388940803560 posoudil vznesenou námitku jako návrh podle ust. § 269 o.s.ř. na zastavení výkonu rozhodnutí podle ust. § 268 odst. 1 písm. b) o.s.ř. nařízeného exekučním příkazem podle ust. § 73 odst. 6 písm. b) a § 73 odst. 7 ZSDP s přiměřeným použitím ust. § 276 a násl. o.s.ř. a tento zamítl. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného. Ve správním spise se nachází plná moc ze dne 17.7.2002, kterou žalobkyně udělila JUDr. M. N. k zastupování v řízení o přezkoumání rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě č.j. 907/110/2002 ze dne 16.5.2002, včetně řízení navazujících. Tato plná moc je přílohou žádosti o přezkoumání rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 16.5.2002 č.j. 907/110/2002 podle ust. § 55 b) ZSDP a zmocněnkyně žalobkyně JUDr. N. ji podala prostřednictvím žalovaného k Ministerstvu financí ČR.

Podle ust. § 10 odst. 3 ZSDP, daňový subjekt, jeho zákonný zástupce nebo ustanovený zástupce, se může dát zastupovat zástupcem, jehož si zvolí. V téže věci může mít současně jen jednoho zástupce. Zástupce jedná v rozsahu plné moci udělené písemně nebo ústně do protokolu. Není-li rozsah zmocnění vymezen nebo není-li vymezen přesně, je tato plná moc pro daňové řízení neomezená.

Podle ust. § 17 odst. 7 věty první ZSDP, má-li příjemce zástupce s neomezenou plnou mocí pro celé daňové řízení, doručuje se písemnost pouze tomuto zástupci.

Podle ust. § 55 b) odst. 3 věty první ZSDP, žádost o přezkoumání podává daňový subjekt u orgánu, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno.

Podle ust. § 55 b) odst. 4 ZSDP, rozhodnutí o povolení nebo nařízení přezkoumání vydává vždy instančně vyšší správce daně, a jde-li o povolení nebo nařízení přezkoumání rozhodnutí ministerstva, rozhoduje ministr financí České republiky, na základě návrhu jím ustavené zvláštní komise.

Krajský soud se především zabýval charakterem plné moci udělené žalobkyní dne 17.7.2002 JUDr. M.N. Obsahově se jedná o plnou moc neomezenou, ale pouze pro přezkumné řízení dle smyslu ust. § 55 b) ZSDP ve vztahu k přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 16.5.2002 č.j. 907/110/2002. Plná moc by se rovněž vztahovala na řízení navazující, pokud by však nějaká navazující řízení proběhla. V posuzované věci se tak nestalo, neboť podaný návrh na přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného byl ministerstvem financí zamítnut. V plné moci obsažené sousloví „včetně řízení navazujících“ nelze podle názoru krajského soudu chápat jinak než v návaznosti na obsah ust. § 55 b) ZSDP, upravujícího proces přezkoumávání daňových rozhodnutí. Navazujícími řízeními by byla jen ta řízení, která by následovala po povolení nebo nařízení přezkoumání rozhodnutí. Pokud přezkoumání rozhodnutí nebylo povoleno nebo nařízeno, končí řízení podle ust. § 55 b) ZSDP zamítnutím žádosti o přezkoumání a žádná další řízení se nekonají. Z této plné moci, která tvořila přílohu žádosti o přezkoumání podle § 55 b) ZSDP, nelze v žádném případě dovodit, že by byla plnou mocí vztahující se k probíhajícímu daňovému řízení. Návrh byl adresován ministerstvu financí jako žádost dle § 55 b) ZSDP a žalovanému byl předložen pouze proto, že takový procesní postup je upraven ust. § 55 b) odst. 3 ZSDP. Jak vyplývá z obsahu návrhu na přezkoumání dle § 55 b) ZSDP, plná moc byla přílohou tohoto návrhu. Na základě uvedeného nebyl žalovaný povinen „postupovat“ tuto plnou moc finančnímu úřadu jako místně příslušnému správci daně, neboť bylo zahájeno typově zcela odlišné řízení, na němž nebyl místně příslušný správce daně nijak účasten a jež probíhalo na vyšší instanční úrovni. Povinností žalovaného bylo návrh spolu s plnou mocí a dalšími přílohami předložit ministru financí. Z žádného ustanovení ZSDP však v dané věci nevyplývá povinnost žalovaného k jakémukoliv úkonu vůči místně příslušnému správci daně v souvislosti s tímto podaným návrhem na zahájení řízení podle § 55 b) ZSDP. Z obsahu plné moci nevyplývá, že by se zastupování žalobkyně JUDr. N. vztahovalo také na řízení před prvostupňovým správcem daně.

V této souvislosti je nuto zdůraznit, že daňový subjekt je povinen v rámci zásady součinnosti (§2 odst. 9 ZSDP) i v zájmu ochrany svých práv projevit svou vůli tak, aby o jejím obsahu nebylo pochyb. Pokud tedy měla žalobkyně v úmyslu změnit svého zmocněnce pro daňové řízení, měla tak učinit projevem vůle adresovaným přímo prvostupňovému správci daně.

Krajský soud na základě shora uvedeného dospěl k závěru, že plná moc udělená JUDr. N. se vztahovala pouze k předmětu přezkumného řízení dle ust. § 55 ZSDP zahájeného na návrh žalobkyně ze dne 17.7.2002. Žádnému subjektu, včetně žalovaného, nevyplývala ze ZSDP povinnost zakládat tuto plnou moc do daňového spisu místně příslušného správce daně, neboť tato plná moc nebyla udělena k zastupování žalobkyně před tímto správcem daně. Žalovaný tedy neporušil žádné

povinnosti ani nezpůsobil uplynutí promlčení lhůty ve vztahu k vymáhané pohledávce. Exekuční příkaz ze dne 17.3.2004 č.j. 44588/04/388942/6303 byl v souladu s neomezenou plnou moci ze dne 6.3.2002 udělenou žalobkyní Ing. J. S. řádně doručen dle ust. § 17 odst. 7 ZSDP této zmocněnkyni a jako řádně doručený dne 14.4.2004 nabyl právní moci.

Nad rámec shora uvedeného krajský soud považuje za vhodné vyjádřit se k otázce zániku plné moci v daňovém řízení. Je pravdou, že ZSDP, stejně jako např. správní řád, zánik plné moci výslovně neupravují. Oba tyto procesní předpisy však obsahují zásadu, že účastník řízení může mít v téže věci jen jednoho zástupce. Podle názoru krajského soudu argumentace žalovaného, že plná moc v daňovém řízení zaniká až jejím výslovným vypovězením, neodpovídá platné právní úpravě. Rozhodující je podle krajského soudu zásada vyjádřená v ust. § 10 odst. 3 ZSDP, že v téže věci může mít daňový subjekt jen jednoho zástupce. Z logiky věci pak vyplývá, že založení pozdější plné moci do daňového spisu má účinky vypovězení předchozí plné moci dřívějšímu zmocněnci i bez toho, aby tato skutečnost byla výslovně uvedena v nové plné moci, neboť udělení plné moci jinému zmocněnci a její předložení správci daně je projevem vůle daňového subjektu změnit svého zástupce pro daňové řízení. Jelikož ust. § 10 odst. 3 ZSDP zapovídá procesní situaci, kdy daňový subjekt bude mít dva zástupce v téže věci, pak dle zásad logického myšlení jediným zástupcem, jehož zákon v daňovém řízení připouští, bude ten, jemuž byla plná moc udělena později. Otázka výkladu ust. § 10 odst. 3 ZSDP však nemá pro posouzení věci fakticky žádný význam, takže ačkoliv krajský soud považuje právní názor žalovaného za nesprávný, nemá tato skutečnost žádný dopad na zákonnost či přezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

Na základě shora uvedeného krajský soud podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl (ust. § 78 odst. 7 o.s.ř.). Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 22. listopadu 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu